

Sygn. akt IX U 844/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. W. jako następcy prawnego R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania K. W. jako następcy prawnego R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 2 grudnia 2016r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego obliczenia emerytury zmarłego R. W. na podstawie art. 110a ustawy

z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 10 listopada 2016r do dnia 10 września 2017r.

Sędzia

Sygn.akt IX U 844/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 2.12.2016r odmówił R. W. ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony od zarobków z lat 1963-1990 wynosi 219,63% i nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę i powołanie biegłego sądowego celem ustalenia brakujących wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia w KWK (...) z uwzględnieniem przepracowanych niedziel.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Ubezpieczony zmarł (...) i Sąd zawiesił postępowanie a następnie podjął je z udziałem K. W. w związku z jej oświadczeniem z dnia 26.09.2017r, że wstępuje w spór w miejsce zmarłego męża.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Decyzją z dnia 20.11.1990r przyznano R. W. emeryturę od 1.06.1990r.

W okresie od 3.07.1968r do 26.11.1990r R. W. pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) na następujących stanowiskach:

- od 3.07.1968r do 31.10.1976r – górnik pod ziemią
- od 1.11.1976r do 31.05.1978r – nadgórnik oddziału wydobywczego
- od 1.06.1978r do 26.11.1990r – sztygar oddziału wydobywczego pod ziemią.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego przy jej przyznawaniu obliczony od podstawy wymiaru z lat 1984-1986 wynosił 384,56% i został ograniczony do 250%.

W dniu 10.11.2016r pełnomocnik R. W. – jego żona K. złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości jego emerytury na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Do wniosku załączono zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydane przez (...) Spółkę (...) obejmujące podstawę wymiaru składek za lata 1979-1990.

Załączył również legitymację ubezpieczeniową z okresu jego zatrudnienia w KWK (...) od 11.08.1963r do 4.07.1967r z naniesionymi w niej adnotacjami o wysokości zarobków.

Nie zachowała się dokumentacja płacowa R. W. sprzed 1979r. W aktach osobowych zachowały się karty zasiłkowe i ewidencja czasu pracy za lata 1974 – listopad 1976r oraz karta ewidencyjna dniówek przodkowych za okresy od 1971r do 1976r (k. 27 akt sprawy, załączone akta osobowe).

Przy odtworzeniu wynagrodzeń R. W. stanowiącego podstawę wymiaru składek za lata 1969-1972, 1974-1976, 1978 oraz przy przyjęciu, że składało się ono z wynagrodzenia zasadniczego liczonego jako iloczyn stawki dziennego zaszeregowania i ilości obowiązujących dniówek roboczych, podstaw wymiaru składek wynikających z karty zasiłkowej, wynagrodzenia w stawce miesięcznej za okresy pracy w charakterze pracownika umysłowego, dodatkowego wynagrodzenia z Karty Górnika, deputatu węglowego, dodatku za pracę w niedzielę, dodatków za pracę na II i III zmianie, dodatku za pracę w warunkach niebezpiecznych, dodatku funkcyjnego – wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z lat 1969r do 1972r i od 1974r do 1976r i 1978r wynosi 278,99% (opinia biegłego J. C. k.48-69 akt sprawy).

Sąd uznał opinię biegłego za rzeczową i przekonującą. K. W. do chwili śmierci męża prowadziła z nim wspólne gospodarstwo domowe bo dorosłe córki prowadzą odrębne gospodarstwa domowe (k. 99 akt spr.)

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016, poz. 1383) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 z uwzględnieniem art. 110 ust. 3 jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części przy przyznaniu świadczenia a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Biegły odtwarzając wynagrodzenie R. W. przyjął tylko stałe składniki wynagrodzenia wynikające z karty zasiłkowej, angaży czy też z układów zbiorowych pracy.

Zastrzeżenia organu rentowego do opinii biegłego są niezasadne.

Zatrudnienie R. W. ustało 28 lat temu. Ponadto pracował w KWK (...) i nie było, kiedy przeszedł na emeryturę, jeszcze (...) Spółki (...).

Zatem wątpliwości co do obiektywizmu biegłego są absolutnie niezasadne a twierdzenie, że biegły był współ pracownikiem ubezpieczonego są gołosłowne.

Dodatek za pracę w warunkach niebezpiecznych jest uregulowany w układzie zbiorowym pracy a Sądowi z doświadczenia zawodowego wynika, że wszystkie jastrzębskie kopalnie były wysokometanowe i istniał u nich IV – najwyższy stopień zagrożenia wybuchem metanu.

Bez znaczenia są uwagi organu rentowego odnoszące się do podstawy wymiaru za 1967r obliczonej przez biegłego bo nie uwzględniono go przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury.

Niezasadne są też uwagi do błędnego wyliczenia przez biegłego podstawy wymiaru składek za 1970r bo do wynagrodzenia obliczonego w oparciu o wykazaną podstawę zasiłku za miesiące I, II, III oraz VI, VII, VIII, IX, X, XII trzeba dodać wyliczony za kwiecień i maj zarobek. Nawet gdyby przyjąć za zasadne uwagi organu rentowego odnoszące się do wysokości podstawy wymiaru składek za 1970r, to wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat i tak byłby wyższy niż 250% bo wynosiłby 277,87%.

Odnosząc się z kolei do stawek zaszeregowania od 1.01.1972r, to zauważyć należy, że wynikają one z powszechnie obowiązujących uregulowań układowych i zajmowanego stanowiska wynikającego z akt osobowych skoro ubezpieczony jako górnik wykonywał roboty w ścianie.

Z zachowanej dokumentacji osobowej, w tym kart ewidencji czasu pracy za lata 1974, 1975, 1976, nie wynika by R. W. miał nieobecności skutkujące nie przyznaniem wynikającej z przepisów Karty Górnika w podwójnej wysokości.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego dokonane przez biegłego w złożonej opinii są prawidłowe i znajdujące oparcie w zachowanej dokumentacji płacowo-osobowej.

Skoro K. W. prowadziła ze zmarłym mężem R. W. wspólne gospodarstwo domowe, to zgodnie z art. 136 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z FUS była uprawniona do wstąpienia do postępowania nieukończony na skutek śmierci męża i należy jej się świadczenie do dnia śmierci męża.

Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

Sędzia